

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת וארא
שנת תשפ"ד

גליון
מ"ג

שיעורים אין חינוך

זונטאג פרשת מטות מסעי, שנת תשפ"ג, אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א

• דו גייסט זיך סיי ווי מוטשען!

דערפאר, דארף מען אויסלערנען ביים עסן צו עסן מיט דרף ארץ.

מען זאגט פאר די קינדער: "מאך צו דיין מויל ווען דו עסט", "עס איידל", "גיס נישט אויס", "פאר די נעמסט עסן טראכט פארדעם צי דו דארפסט אזויפיל, צי דו גייסט טאקע אויפעסן די גאנצע טעלער".

ווען עס קומט צו די זאך פון עסן, בין איך אסאך שטרענגער אין ישיבה ווי ביים לערנען און דאווענען, ווייל דאס איז דרף ארץ, דאס האט מיט די מדות; מען דארף עסן זויבער.

א באס מלמד קען אויפטון אסאך מער!

אויך איז נישט אמת דאס וואס דער באס מלמד און באס לערערין טראכטן "אז זיי טוען גארנישט אויף"; עס איז פונקט פארקערט, א באס מלמד און באס לערערין, קענען אויפטון אויפ'ן באס אסאך מער ווי דער מלמד און לערערין וואס לערנט פאר, ווייל בשעת דו זיצט אויפ'ן באס און מען פארט, קענסטו אויסלערנען די קינדער ווי אזוי מען מען זיצט, און אז מען זאל זיך נישט קריגן, און דו זאגסט פאר די קינדער "דער אייבערשטער איז אויך דא אויפ'ן באס".

נאכדערצו אויב דו שמועסט און שמיילסט צו די קינדער, דו ווייזט זיי "דא זעט מען א בוים", "דא זעט מען א הויז", "דא זעט מען אן אינטערעסאנטע קאר", און דו לאכסט מיט פון זייערע זושאוקס, און דו ווערסט נאנט צו זייער הארץ, קענסטו נאכדעם זייער גרינג אריין ברענגען אין זיי דעם אייבערשטן און גוטע מדות.

דו גייסט זיך סיי ווי מוטשען דאס יאר!

איך וועל דא דערציילן נאך איין מעשה. א פרוי איז געקומען צו דער הייליגער סטייפלער גאון זכר צדיק לברכה, זי האט זיך אפגערעדט אז זי האט נישט קיין כח

לערנט אויס שרייבן און רעכענען און אזוי ווייטער - מיינט עס אבער נישט אז אויב די קינדער וועלן נישט קענען דעם לימוד וועט עפעס געשען; קינדער וואס קענען נישט קיין נ"ה וועט גארנישט געשען!

דער ציל איז אז בשעת'ן לערנען און בשעת'ן זיין פארנומען מיט די אלע זאכן, לייגט מען אריין דעם אייבערשטן אינדערמיט, מען זאגט זיי אז אידישקייט איז גוט, מען לייגט אריין דאס שיינקייט פון גיין אנגעטון בצניעות און זיך שערן נאך די חתונה, דורך דעם וואס דעם טאג איז אנגעטון מיט פילע זאכן קען מען צווישן די שורות אריין לייגן דעם אייבערשטן אין די קינדער.

מענטשליכקייט און דרף ארץ איז תורה!

דער מלמד אדער לערערין וואס פארברענגט מיט די קינדער בשעת זיי עסן מיטאג, קענען דעמאלט אריין לייגן אין די קינדער זאכן וואס קיינער האט זיי נאכנישט אויסגעלערנט, מען קען זיי דעמאלט אויסלערנען זיך אויפצופירן מענטשליך!

'מענטשליכקייט' איז תורה, 'דרף ארץ' איז תורה, מען לערנט אויס די קינדער ווי אזוי צו זיצן ביים עסן, אז מען לייגט אראפ די פיס, און מען קען נישט עסן מיט די הענט און פיס עס זאל פליען שטיקלעך פונעם מויל בשעת'ן עסן, דאס איז זייער א וויכטיגע זאך ווייל א קינד וואס עסט נישט מיט דרף ארץ וועט שפעטער נישט קענען חתונה האבן.

א אינגערמאן זאגט מיר: "איך קען נישט לעבן מיט מיין ווייב, ווייל איך קום פון א הויז וואס מען עסט מיט עסצייג, מען מאכט צו די מויל ווען מען עסט, און ווען מיין ווייב עסט - טוט זיך א האריקעין (א שטורעם ווינט)... עס טוט זיך, עסן פליען ארויס פונעם מויל וכו",

מיט'ן אייבערשטנס הילף זענען מיר ממשיך מיט'ן שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, זונטאג פרשת מטות מסעי, שנת תשפ"ג. לפרט קטן.

צווישן די שורות קען מען אריין לייגן דעם אייבערשטן

איך האב נישט אויפגענומען דא קיין לערערנס וואס זאלן זיך דער עיקר פארלייגן צו 'לערנען' מיט די קינדער, מיר האבן נישט קיין פאבליק סקול, איך האב אויפגענומען לערערנס זיי זאלן אויפבויען די קינדער, אריין לייגן אין זיי אמונה, יראת שמים און א ליבשאפט צום אייבערשטן! און דאס איז טאקע דער סיבה פארנוואס מען שטעלט אויס דעם טאג מיט לימודים, ווייל מען קען זיך דאך נישט אוועק זעצן נעבן א מענטש און זאגן א גאנצן טאג, פון ניין אזייער ביז פיר אזייער די ווערטער: "דער אייבערשטער האט דיך ליב", "דער אייבערשטער האט דיך ליב", עס מוז זיין מיט א פלי, אין א סדר היום.

אזוי ווי א מענטש וואס איז דארשטיג, ער האט שוין זייער לאנג נישט געטרינקען וואסער, אויב וועט ער אריין שפרינגען אין א ים - וועט ער זיך דערטרענקן, ער דארף נעמען א פלי, עס אנפילן מיט וואסער, מאכן א ברכה און טרינקען, די זעלבע זאך איז מיט קינדער, מען קען נישט זאגן א גאנצן טאג פאר א קינד: "דער אייבערשטער איז דא", "דער אייבערשטער איז דא", מען מוז אנפילן דעם טאג.

מען עסט, מען בענטשט, מען קאלערט, מען שפילט, מען רוימט אויף, מען לערנט זיך אויס גייען, מען באקט, מען קאכט, מען לערנט די לימודים, מעשיות פון נ"ה, מען

• דו גייסט זיך סיי ווי מוטשען!

רעדן צו די קינדער פון מכבד זיין א מאמע

מען דארף אויסלערנען פאר קינדער וואס עלטערן זענען, מען זאגט זיי: "מען דארף רעדן שיין צו א מאמע", "מען דארף גיין צו א מאמע", "מען דארף רופן א מאמע", "מען דארף גיין שפאצירן מיט א מאמע", עס איז נישטא גרעסערס פון דעם!

זאגט פאר די קינדער: "דו קענסט זאגן תהלים, דו קענסט גיין הערן א שיעור, דו קענסט קומען אין ווייבער שול מיט האלטן די ספורי מעשיות און שלש סעודות - אבער נישט אויף די חשבון פון דיין מאמע; ענדערש נעם ארויס דיין מאמע שפאצירן, שמועס מיט דיין מאמע".

וואס גייסטו צו א באטע? וואס גייסטו צו ספורי מעשיות?! וואס גייסטו צו שלש סעודות?! וואס גייסטו צו מלכה מלכה?! דו האסט א מאמע! - זיך אביסל מיט דיין מאמע, עס קען אויסקוקן הויך, עס קען אויסקוקן הייליג אז מען גייט ארויס פון שטוב צו סיפורי מעשיות, אבער עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך פון גיין צו א מאמע, זיך מיט א מאמע, שמועסן מיט א מאמע, אז דו ווילסט אנוועק לויפן פונדערהיים - קענסטו אנוועק לויפן... אבער גארנישט קומט נישט פאר א מאמע! - דאס דארף מען אריין לייגן אין די קינדער.

א טיטשער וואס מאכט חוזק פון א מאמע

איך געדענק אין אנהייב ווען מיר האבן געעפנט די שולע, האבן מיר נאכנישט געהאט קיין 'בית פיגא' לערעריןס, - 'בית פיגא' לערעריןס מיינט: לערעריןס וואס נעמען זייער וועג פון רבי'ן, ווי אזוי מוהרא"ש האט אונז געלערנט, [א לערערין וואס האט נישט געלערנט אלס מיידל אין בית פיגא, מיינט עס נישט אז זי איז נישט א "בית פיגא לערערין"], מיין טאכטער איז דעמאלט געווען א קליין מיידל, האט איר לערערין דערציילט וואס זי פלעגט טון מיט איר מאמע, ווי זי האט זיך געקריגט מיט איר מאמע, האב איך געזאגט פאר די מנהלת: מיר קענען נישט האבן ביי אונז אַזאַ לערערין, וואס מיין טאכטער זאל אהיים קומען דערציילן אז איר לערערין לאכט זיך אויס פון איר מאמע, מען מוז מען אויסלערנען אז א מאמע דארף מען ליב האבן און האלטן טייער.

עס איז א גרויסע גרויסע זכיה אז מען קען זיין א מלמד און א לערערין. דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן אסאך הצלחה און מיר זאלן מצליח זיין, אמן.

יעריגער מענטש וועט זיךן מיט פערצן יעריגע בחורים קען ער גוט נערנען ווערן פון די וועג ווי אזוי זיי רעדן, פון די וועג ווי אזוי זיי טראכטן און ווי אזוי זיי שפרינגען. ווי אזוי האלט איך זיך איין נישט צו ווערן נערנען פון זיי? - אז איך דערמאן זיך אז איך בין אויך אמאל געווען א בחור, איך בין אויך אמאל געווען פערצן יאר, איך האב אויך געטון די אלע זאכן וואס בחורים טוען.

אבער ברוך השם אז איך האב הנאה פון מיין ארבעט, איך האב הנאה צו זיךן מיט די בחורים, איך זיך מיט די בחורים א גאנצן טאג, און זומער זיך איך מיט זיי פון אכטע אינדערפרי ביז פיר אַזייער נאכמיטאג, נאכדעם גיי איך אביסל אהיים און ביינאכט געב איך נאך א שיעור, איך בין זיך מחיה מיט מיין ארבעט. איך זאג זיי נאכאמאל דעם וועג ווי אזוי זיי זאלן זיך פירן אז זיי זאלן האבן א לעבן, איך זאג זיי נאכאמאל אייבערשטער איז דא, איך זאג זיי נאכאמאל זיי זאלן בעטן דעם אייבערשטן, און איך געב זיי נאכאמאל גוטע ווערטער.

אויפבויען קינדער

יעדע מחנכת, יעדע איינע וואס טוט מיט מיידלעך, אפילו די וואס ארבעטן אין אפיס און אין קאה, דארפן וויסן אז זייער ארבעט איז: "אויפצובויען די קינדער", און אריין לייגן אין די קינדער אז "דער אייבערשטער האט זיך ליב!"

יעדע מחנכת לייגט עס אריין אויף זייער וועג. די לערערין טוט דאס בשעת זי לערנט פאר נ"ה, פֿרקי אבות, משלי, ספר המידות, עברי טייטש און בשעת'ן דאווענען; שטילערהייט דארפן זיי וויסן אז די תלמידות דארפן גארנישט וויסן און גארנישט קענען, דער עיקר איז די אמונה, די מידות טובות וואס מען לייגט אריין אין זיי.

אויסלערנען נייען און קאכן

צוויי זאכן איז יא זייער וויכטיג אויסצולערנען; נייען - כּדי מען זאל קענען צוגייען א קנעפל פאר'ן מאן, און קאכן - מען זאל קענען מאכן א גוטע זופ פאר'ן מאן און פאר די קינדער, אלע איבריגע לימודים וואס מען לערנט אין שולע, מען לערנט דאס און יענץ, מאכט נישט אויס אויב אלע קינדער האלטן מיט, און אויב אלע קינדער כאפן דאס אויף, וויכטיג אויפצוכאפן איז נאר יעדע קינד זאל וויסן אז דער אייבערשטער האט איר ליב, און אידישקייט איז א גוטע זאך, און אז זי קען רעדן צום אייבערשטן, זי קען בעטן פונעם אייבערשטן יעדע זאך, און דער אייבערשטער הערט איר צו.

צו קינדער, זאגט איר דער סטייפלער גאון: ראש השנה שרייבט מען אפ אויבן אין הימל פונקטליך פאר יעדן מענטש וויפיל ער זאל זיך דארפן מוטשען דאס יאר, קיינער קען זיך נישט פון דעם ארויס דרייען, דערפאר אפילו די פרוי וואס האט נישט קיין קינדער, אדער די פרוי וואס האט נאר איין קינד, מוטשעט זיך אויך א גאנצן יאר, אויב נישט מיט קינדער - מוטשעט זי זיך מיט אנדערע זאכן, זי זיצט אויך נישט א גאנצן טאג אויפ'ן ריקליינער נעבן א פיש טענק, זי זיצט אויך נישט נעבן א פלעגט און פלאנצט גראז און בלומען א גאנצן יאר... זי מוטשעט זיך אויך, זי מוטשעט זיך אין מח, איר מח לאזט איר נישט קיין מנוחה. מען ווערט נישט רואיג אויב מען האט נישט קיין קינדער; מען קען זיךן אין א ליידגע פאלאץ, האבן געלט פון דא ביז'ן הימל, און נישט האבן קיין מנוחה, ווייל דער מענטש איז נישט פרייליך, דער מענטש איז נישט רואיג; נאכדעם קען זיין א פרוי וואס האט א שטוב מיט קינדער, זי איז אומבאפארעט, מענטשן פֿרעגן איר: "אויף וועמענס אחריות האסטו קינדער, דו קענסט דאך נישט פירן דיין ווירטשאפט?...!" - איי וואו שטייט אין שולחן ערוך א חילוק צווישן איינער וואס איז באפארעט און איינער וואס איז נישט באפארעט?!

און האבן א געשמאקע לעבן! דאס האט איר דער סטייפלער גאון געענטפערט: "אויב דו ווילסט נישט האבן קיין קינדער - מוזטו נישט, אבער דו זאלסט וויסן אז דו גייסט זיך סיי ווי מוטשען דאס יאר!"

"וואס? דו ווילסט מיר סטראשען?" - גיין; מען סטראשעט נישט, מען זאגט דיר נאר דעם אמת וואס 'לעבן' איז, לעבן איז ליידי, מען קען עס אבער מאכן געשמאק, אז די מוטשע גייט אנוועק מיט קינדער; מיט קינדער איז די מוטשע זיס, בא'חנט און געשמאק.

דאס איז חזוק אויך פאר לערעריןס וואס זאגן: "איך האב נישט קיין כח צו די תלמידות, מינוט", זאל מען וויסן אז עס איז טאקע שווער, אבער איר קומט אפ אייער מוטשע דא מיט די קינדער וואס איז געשמאק, און דער אייבערשטער וועט העלפן מען וועט זיך נישט דארפן מוטשען מיט אנדערע זאכן.

איך בין אויך אמאל געווען א בחור

מיין ארבעט איז אויך נישט אַזאַ גרינגע ארבעט, איך מוטשע זיך מיט די בחורים אין ישיבה, ווייל איך בין דאך נישט דעם זעלבן פֿארגאנג פון זיי, זיי זענען פערצן יאר און איך בין צוויי אין פערציג יאר, אז א פערציג

• דער מלמד מיט זיין ברודער

צו טון, און איך בין געווען מלמד!
 דער אייבערשטער זאל העלפן יעדנס
 ברודער און שוואגער זאל האבן פֿרנסה
 אין זיין דזשאב, אָבער איך בין אַ מלמד!
 איך אַרבעט אין בית המקדש! ברוך השם
 איך זיץ מיט קינדער! איך דארף זיך כסדר
 חזרן אז דער אייבערשטער איז דא, דער
 אייבערשטער זעט בשעת איך וואש אפ
 די קינדער, אויב איך געב אַ גוטע קוועטש
 אָדער אַ גוטע צי אין אַ קינד'ס האנט, אָדער
 איך זאג אים נאכאמאל: "האלט שיינ דיינע
 הענט".

אונדאי אַרבעט איך שווער, עטץ מיינסט
 אז איך פאל נישט פון די כחות ביינאכט!
 עטץ מיינסט אז ביינאכט ווען איך קום אַהיים
 קען איך זיך אַראפ זעצן זיך אַפּרוען אויפ'ן
 קאוטש? ברוך השם אז דער אייבערשטער
 האט מיר געגעבן אַביסל שכל איך זאל וויסן
 אז ווען איך קום אַהיים זאל איך העלפן מיט
 די קינדער, די קינדער דאַרפן גיין שלאָפן,
 איך קען נישט נעלם ווערן, אונדאי פאל
 איך פון די כחות, אָבער ברוך השם אז איך
 אַרבעט מיט קינדער!

מען קען מאכן זיס די שווערע אַרבעט

דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך
 אנגערופן צום באס דרייווער: וואס מיינסטו?
 אז דו וועסט נעמען אן אנדערע דזשאב וועט
 דיר זיין גרינגער? מען קען נישט אַוועק
 לויפן פונעם אייבערשטן, אוי מוטשען זיך
 מענטשן!

אַ פֿרוי איז געקומען צום סטייפֿלער גאָן
 זכר צדיק לברכה, זי האט זיך אַפּגערעדט אז
 זי האט נישט קיין כח צו קינדער, האט דער
 סטייפֿלער גאָן איר געזאָגט: "אויב איר ווילט
 קען איך אײך געבן אַ היתר, אָבער מוטשען
 גייט איר זיך ווייטער, מיינט נישט אז די פֿרוי
 וואס האט נאר איין קינד - זי זיצט רואיג אויפ'ן
 קאוטש, אוי מוטשעט מען זיך, איר קענט נאר
 מאכן אז די מוטשע זאל זיין זיס, אז אינמיטן
 זיך מוטשען וועט איר באקומען אַ שמייכל פון
 אַ קינד".

וואו קען מען אַוועק לויפן פונעם
 אייבערשטן? אז דו וועסט נעמען דאָגס!
 - עס איז נישטא וואו צו אַוועק צו לויפן, מען
 קען טון גוטע זאַכן אינעם טאָג, און מאכן זיס
 די שווערע אַרבעט.

המשך מיט'ן אייבערשטנס הילף קומענדיגע וואך

מאכט עפעס זאל בלייבן דערפון, ער לייגט
 אריין זיין פֿלאַג אין פֿלמידים און אין קינדער.

דער מלמד מיט זיין ברודער און שוואגער
 איך האב ענק אַ שיינע מעשה צו
 דערציילן. יאָרן צוריק איז איינמאל דער
 מנהל צוגעקומען צו מיר און געזאָגט: "איך
 מאך התבודדות, איך מאך זיך אַ חשבון הנפש,
 איך ווייס נישט וואס איך טו דא אויף אין חדר,
 איך טו גארנישט אויף, איך טראכט פארוואס
 קען איך נישט זיין אזוי ווי מייין ברודער וואס
 אַרבעט, ער איז מסודר, ער האט אַ פֿרנסה און
 קומט אין בית המדרש?" האב איך געגעבן אַ
 שמייכל און אים געזאָגט: נעכטן טרערף איך
 זיין ברודער אין בית המדרש און ער זאָגט
 מיר ממֶש די זעלבע ווערטער פון דיר, ער
 זאָגט מיר: "איך בין אזוי צעבראַכן, איך אַרבעט
 ביטער שווער, איך טראכט צו מיר פארוואס
 זאל איך אַרבעטן אין בויען הייזער, אפֿשר זאל
 איך גיין אין חדר ווערן מלמד און רעדן אַ גאַנצן
 טאָג צו די קינדער פונעם אייבערשטן אזוי ווי
 מייין ברודער?!" - דו הערסט וואס דא גייט
 פֿאַר? יעדער אַרבעט שווער אָבער זיין
 פֿלאַג גייט כאַטש פֿאַר גוטע זאַכן!

נאָ אַ מעשה האב איך געהאט מיט אַ
 חשובֿער מלמד דא אין די מוסד, ער איז
 צוגעקומען צו מיר און געזאָגט: "איך מאך זיך
 אַ חשבון הנפש, איך זע מייין שוואגער אַרבעט
 ביי ... - ער קומט צום דאווענען נאכדעם גייט
 ער אין אפֿיס, ער איז מסודר, איך ווייס נישט
 וואס איך טון דא אויף אין חדר!"

אַפֿאַר טעג שפּעטער קומט צו מיר
 זיין שוואגער מיט די זעלבע שאלה, דער
 שוואגער פֿרעגט מיר: "ראש ישיבה, זאל איך
 ווייטער אַרבעטן אין אפֿיס? דער ראש ישיבה
 זאָגט אז אַרבעטן ביי ... - הייסט אַרבעטן פֿאַר
 די מוסד ווייל זיין גאַנצע ביזנעס איז די מוסד,
 אָבער פארוואס קען איך נישט זיין אזוי ווי מייין
 שוואגער וואס איז אַ מלמד, דער ראש ישיבה
 שמייכלט אלץ צו די מלמדים און די מלמדים
 זענען אלץ די ערשטע, וואס האב איך דא פון
 זיצן אין אפֿיס?..."

עטץ הערסט וואס דא גייט פֿאַר? זאל
 איך מאכן נאך משלים וואס יעדער מלמד
 טראכט וועגן זיין ברודער און שוואגער?...
 אונדאי איז עס שווער, אָבער דאס איז אַ זאָך
 וואס בלייבט אויף אייביג!

ברוך השם אז איך אַרבעט מיט קינדער

ברוך השם עס ענדיגט זיך יעצט
 צוואנציג יאר וואס איך בין מלמד, איך האב
 אַנגעפֿאַנגען זומער שנת תשס"ד און יעצט
 איז שנת תשפ"ג, איך קוק אָן מיינע חברים,
 ער דרייט זיך נאך, ער זוכט נאך עפעס וואס

מיט'ן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר
 אייך אַ נייע שיעור וואס דער ראש ישיבה
 שליט"א האט געגעבן פֿאַר מחנכים,
 מאנטאג פֿרשט מטות מסעי, שנת תשפ"ג -
 לפֿרט קטן, אין שטעטל, קרית ברסלב -
 ליבערטי יע"א.

אַשריכם מלמדים; וואויל איז ענקער
 חלק אז ענק זיצן מיט אידישע קינדער, ענק
 לערנען תורה מיט אידישע קינדער.

אַ פֿאַזל פון אַלע מלמדים צוזאַמען

ווער קען זיך דערמאנען פון זיינע
 קינדער יאָרן וועלכער צייט האט אים
 געמאכט זיין אַ איד? - קיינער נישט! דאס
 איז נישט אַ זאָך וואס האט מיט איין צייט,
 דאס געשעט דורכאויס אַלע יאָרן, פון אַלע
 מלמדים צוזאַמען, דער נורסערי מלמד, דער
 קינדערגארטן מלמד, דער פֿתָה אַ מלמד,
 נאכדעם פֿתָה ב, ג, ד, ה, ו, ז, ח און ט מלמדים,
 אויך דורך דעם באַס מלמד, דער קעכער און
 מענעדזשער, מען האט נאכאמאל געזאָגט
 און נאכאמאל געזאָגט, איינמאל אַביסל
 שטרענג, איינמאל מיט ליבשאפט און
 איינמאל מיט מתנות, און ברוך השם מיר
 זענען אידן, מיר ווילן זיין אידן, מיר קומען
 אין בית המדרש, מיר דאווענען, מיר האבן אַ
 באַרד און פֿיאַות.

די ערשטע און וויכטיגסטע זאָך - אַ שוועריקייט וואס בלייבט

די ערשטע און וויכטיגסטע זאָך וואס
 אַ מלמד דארף וויסן; איך אַרבעט טאקע
 שווער אָבער איך אַרבעט פֿאַר'ן אייבערשטן!
 עס לוינט זיך מייין מוטשע און פֿלאַג.

עטס מיינסט אז ענק אַרבעטן שווער; ענק
 האבן נישט קיין השגה וואס מיינט 'ביטער
 שווער אַרבעטן', ענק האבן נישט קיין השגה
 וואס עס טוט זיך אין גאס, מענטשן אַרבעטן
 ביטער שווער און עס גייט אריבער אַ יאר
 צוויי, צען יאר, צוואנציג יאר, און מען האט
 גארנישט פון די גאַנצע אַרבעט, איין זאָך
 האט מען אז מען האט אַהיים געברענגט
 אַביסל פֿרנסה פֿאַר די ווייב און קינדער,
 אָבער בכּם פֿחַר ה' - דער אייבערשטער האט
 ענק אויסדערנוועלט, צו זיצן מיט אידישע
 קינדער, זיי מחנך זיין און מדרוך זיין.

עס איז אַמת אז: "אוי ווי שווער איז צו זיין אַ
 מלמד..." מען דארף אָבער וויסן אז מען קען
 אויך זאָגן: "אוי ווי שווער איז צו זיין חתונה
 געהאט, זיך מוטשען מיט קינדער..." און "אוי
 ווי שווער איז דאס גאַנצע לעבן!" - דאס לעבן
 איז פֿאַר יעדן אַ שווערע זאָך, נאָר וואויל איז
 דעם מענטש וואס נעמט די שוועריקייט און

ווי אזוי האלט מען ערליך די קינדער, ווען די ארומיגע משפחה זענען אנדערש? שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איר בין אויפגעוואקסן ברוך השם אין א ווארעמע ערליכע חסידישע שטוב, מיינע עלטערן האבן אונז זייער גוט מחנך געווען צו זיין שטאלץ מיט אידישקייט. אבער נאך מיין חתונה האב איך זיך דערזען פאר א נסיון, מיין ווייב איז ברוך השם זייער ערליך און וואויל, אבער ביי איר משפחה איז מען נישט אזוי מקפיד אויף זאכן, מען איז פארנומען מיט אסאך נארישקייטן, אריינגערעכנט מיט סמארטפאונס, סאשעל מידיא, און דאס גלייכן. איר פרוביר אנצוהאלטן מיין חסידישקייט און ערליכקייט, אבער עס איז מיר זייער שווער צו זיין ביי מיין שווער אינדערהיים און זיין אנדערש פון יעדן, נישט קענען מיטהאלטן פון וואס זיי רעדן און שמועסן, דאס איז מיר א שווערע נסיון. יעדער זיצט מיט די בליים און מען שיקט זאכן איינער צום צווייטן, און איר שפיר מיר ווי א יון אין די סוכה, אפשר האט דער ראש ישיבה שליט"א אן עצה פאר מיר?

ספעציעל איז מיר שווער אויב מען ווייזט דארט א ווידיא פאר די גאנצע משפחה, און די קינדער ווילן אויך מיטהאלטן, ווי אזוי האלט מען זיך ביי שטארקע גורים, אן צו גרינגשעצן אין די משפחה?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וישלח, י' כסליו, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איר האב ערהאלטן זיין בריוו.

דו פרגעסט זייער א הייגעלע און וויכטיגע שאלה, ווייל פון איין זייט דארף מען אכטונג געבן אויף שלום, מען זאל זיך נישט קריגן מיט משפחה און נישט גרינגשעצן אין עלטערן, און פון די אנדערע זייט דארף מען אכטונג געבן אויף זיך מען זאל בלייבן מיט יראת שמים, און אויך דארף מען אכטונג געבן אויף די קינדער זיי זאלן אויסוואקסן מיט יראת שמים.

דער רבי האט אונז דערציילט אזא מצעה וואס דו האסט, מיט א חכם וואס האט נישט געוואלט אז זיינע קינדער זאלן פארפאלן גיין. דער רבי דערציילט (ספורי מצשיות, מצעה ג, מחיגור) עס איז אמאל געווען א חכם, און דער קיסר פון די לאנד איז געווען א גרויסער אפיקורס, איז געגאנגען דער חכם, ער האט גערופן די גאנצע משפחה און זיי געזאגט: "איר זעט דאך אז דער קיסר איז א גרויסער אפיקורס און האט שוין געמאכט די גאנצע מדינה פאר אפיקורסים, און א טייל פון אונזער משפחה האט ער שוין אויך געמאכט פאר אפיקורסים, בכן לאמיר אוועקגיין אין מדבר כדי מיר זאלן בלייבן מיט אונזער אמונה אין גאט ברוך הוא", זיי זענען געגאנגען צו א מדבר און דער חכם האט געמאכט א רינג ארום זיי אז קיינער זאל זיי גארנישט קענען שלעכטס טון.

מוהרא"ש זאגט (נהר אפרסמו) די רינג איז די הייליגע אמונה, אזוי ווי עס שטייט (תהלים פט, ט): "ואמונתך סביבותיך"; ווען א מענטש איז ארום גענומען מיט אמונה - קען אים קיינער נישט שלעכטס טון, ווייל די קליפות און מזיקים האבן נאר א שליטה ווען די אמונה איז אפגעשוואכט, דעמאלט האבן זיי א טיר אריין צו קומען צום מענטש, אבער ווער עס איז שטארק מיט אמונה - קען אים קיינער נישט שלעכטס טון.

אויך איז א רינג א סימן פון אהדות, אז מען מאכט א שטארקע רינג, מען לעבט בשלום, מען לעבט מיט ליבשאפט, מען איז מותר איינער פאר'ן צווייטן, מען קריגט זיך נישט - דעמאלט האט די שלעכטס נישט קיין שליטה, דעמאלט קען קיינער נישט צעברעכן די שטוב. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנחומא נצבים, א): "בנהג שבעולם, אם נוטל אדם אגדה של קנים, שמא יכל לשברם בכת אחת" אז מען מאכט א בינטל פון אסאך שטעקענעס, קען מען דאס נישט צעברעכן, "ואלו נוטל אחת אחת, אפלו תינוק משברן", אבער אויב מען נעמט איין שטעקן באזונדער, קען דאס אפילו א קינד צעברעכן.

דאס איז די עצה פאר דיר און פאר אלע עלטערן וואס ווילן היטן די שטוב אז די קינדער זאלן בלייבן ערליך און אפגעהיטן, מען דארף שטארק ארבעטן עס זאל זיין שלום בית אין שטוב, דאס איז דער פונדאמענט פון די שטוב. מענטשן מיינען אז שלום בית איז א שיינע זאך, מען קוקט אויף דעם ווי א היינטיגע זאך, ווי א זאך וואס איז נישט בעצם א יסוד אין לעבן, אבער עס איז נישט אזוי, שלום בית איז די וויכטיגסטע זאך פאר א איד, מען קען נישט אויפציען קינדער נאר מיט שלום בית; קינדער וואס קומען פון א שטוב וואו עס איז דא א שטארקע רינג, טאטע מאמע האבן זיך ליב - וואקסן אויף ערליך און געזונט, און חס ושלום אויב מען קריגט זיך - איז דאס די ערגסטע זאך פאר זיי.

קינדער ווייסן און שפירן אויב עס איז דא ליבשאפט צווישן טאטע מאמע, מען קען זיך נישט מאכן, מען קען זיי נישט אפנארן, זיי ווייסן דאס נאך בעסער פון די עלטערן אליינס, און דאס איז די שטערקסטע זאך פאר זייער עתיד.

דערפאר, אז דו ווילסט היטן זיינע קינדער - זאלסטו זען צו טון וואס דער חכם האט געטון, מאך א רינג ארום זיין משפחה; זע עס זאל זיין ליבשאפט, פארברענג אין שטוב מיט זיין ווייב און קינדער, דאס איז מער פון אלעס. קינדער וואס פארברענגען מיט די עלטערן דארפן נישט קיין ווידיאו"ס, אויך רעד אין שטוב פון אייבערשטן, דערצייל מעשיות פון תפלה, מעשיות פון השגחה פרטיות, שמועס ביי די שבת סעודות פון אייבערשטן - וועסטו זיין אפגעהיטן פון שלעכטס און דו וועסט האבן ערליכע שיינע דורות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(עצתו אמונה פרשת וישב תשפ"ב)

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / -444-9169*212

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370